

Nem féltjük ezután sem a szegedieket és szőregieket a téglagyárak megyei versenyében

Tavasszal és nyár elején aggodalommal kémelelték az eget a téglagyárak munkásai, mert az ő iparukban nincs nagyobb ellenség, mint a hosszantartó és kiadós esőzés. A szezon a lucskos idő miatt nem indulhatott meg a szokásos nagy lendülettel, s ez különösen aggasztó volt az idén, amikor rengeteg falat kellett újraemelni. Az ellenforradalmi pusztítás után újja kell építeni a lerombolt otthonokat és középületeket, folytatni kell egy sereg ipari építkezést és új lakások ezreit kell tétő alá hozni, — s mindehhez téglák és téglák kell.

A szegedi téglagyári munkásokban kezdettől fogva megvolt a jószándék, de az időjárás eleinte a sok szép számításukat keresztülhúzta. Nehéz, sőt több helyen lehetetlen volt a bányamunka, s a nyerstéglák szárítása.

A jó idővel megjött a munkakedv

Később azonban megjött az igazi jó idő, vele együtt a munkakedv, és kibontakozhatott a téglaiipar fontos munkája is. Hamarosan verseny indult a megyei téglagyárak között és felrázta az emberek felelősségérzetét. Meg is lett ennek az eredménye, mert a második negyedévi „mérleg” a kezdeti nehézségek ellenére jó irányba billent: a Csongrád megyei téglagyárak együttes eredménye felette van valamivel az alapkövetelményeknek. Emellett májusban országosan első helyen állott a Csongrád Megyei Téglagyári Egyesülés az önköltség alukulását illetően, és júniusban is csak egy serral került hátrább. A tavasz elején fogantott műszaki intézkedések, korszerűsítések ilyenformán elég hamar kamatoztak. Az idei szezonra a téglák ezenkénti előállításának költségét 25–30 forinttal sikerült csökkenteni, s ugyanakkor egyes üzemekben lényegesen emelkedett a kapacitás is.

A szőregiek az élen

Ezekben a sikerekben szegedi és Szeged környéki üzemek is osztoznak. Most, hogy elkészült a második negyedévi termelési statisztikája, az élen a Szőreg II. és a Szeged I. téglagyárát látjuk. Csak utánuk következnek a csongrádi, a szentesi és a vásárhelyi téglagyárak teljesítménye — s ha nem is a legvégén, a Szeged III. téglagyár. Így már azt is elárultuk, hogy Szegeden is akad kivétel — de erről részletesen majd később szólnunk.

A szőregiek tucatnyi téglagyár előtt vitték el a pálmát, megérdemelten. Számok és teljesítmények egész sora igazolja, hogy ők voltak a legeredményesebbek a szezon megindulása óta. De lássuk csak a legjellemzőbbet! A múlt év júniusában az egy munkásra eső havi termelési érték 2667 forintig emelkedett, de az idei júniusban ennél majdnem egyharmadával magasabbra, 3746 forintra ugrott. Ez igen derék dolog, s az egész megyei téglaiiparban egyedülálló. Így azután reális az a keresetemelkedés is, ami az elmúlt esztendő júniusához képest itt is kimutatható. Egy évvel ezelőtt átlagosan 1114 forint volt a munkások borítékjában, az idén júniusban viszont 1461 forint.

A munkásikerek titka végtelenül egyszerű dolog: a „szőregiek kollektívája nem igen tűr meg körében hanyag, lógos embereket, s mindenki egyaránt megfogja itt a munka végét, senki sem kell külön ösztökélni. Így aztán naponta túltesznek tervükön — egy szoba-konyhas lakás építéséhez elegendő téglával mindennap többet idnak a népgazdaságnak.

Két gyár — két világ

Nem sokkal maradt el a szőregiektől a Szeged I. Téglagyár — s ennek sincs különösebb titka. Jól haladt a bányászás, a nyerstéglagyártás és az égetés,

s mindez a jó kollektív munkaszellemből ered. A bányászbrigád különösen szervezeten és egységesen dolgozik. Ugyanez mondható a nyerstéglagyártóról és az égetőről is, de még inkább a rakodóbrigádról. Alig akad még brigád hasonló munkakörben az egész téglaiiparban, amely hasonló teljesítménnyel és munkaszellemmel kérkedhetne. Bartók István munkacsoportja nem az órát lesi, hanem a kemencét: Az égetés zavartalansága érdekében minden időben képesek dolgozni, áldozatot hozni. Volt olyan műszak, hogy 50 ezer darab nyerstéglát is behordtak az égető kemencékbe.

Egészen más »kászos« a Szeged III. Téglagyár. Akár negyedévre, akár hónapokra számítjuk eredményeit — egyremegy. Messze elmaradt az előbbi két üzemtől, s egy sereg megyei társától is. Tervüket júniusban mindössze 92 százalékra teljesítették, negyedévi összteljesítményük pedig még ennél is lejjebb süllyedt, 10 százalékkal. Míg Szőregen 1 óra alatt átlagosan hétezernyi nyerstégla készül, itt alig verődnek el a 4000-ig, pedig mindkét gyárnak 450-es prése van, s ez a nagy különbség egyáltalán nem indokolt, irrealis.

32 ezer téglaadósság

Legtöbb baj a munkaerkölcs-csel és a munkafegyelmével van, s a vezetés úszik az árral. Hiába keresnek itt azt a munkaszellemet, ami a másik két gyárban általános. Pedig volna mód az egyenletes, szép munkára. Esetenként szép eredményeket érnek el a munkások itt is, de mindaddig nem sikerült általánossá tenni a legjobb napokat. Ha idejében megtörtént volna a kedvező fordulat a munkaszellelem és a munkaszervezés terén, most bizonyosan nem kérnék számon az üzem

dolgozóitól és vezetőitől azt a 32 ezer darab téglát, amivel adóssak maradtak a népgazdaságnak.

Sajnos, a szőregi és a jól dolgozó szegedi téglagyár mellé mindaddig nem zárkózott fel a Szeged III-as üzem. Most a téglagyárak megyei versenyében pedig akár ez a gyár is ott lehetne az élen, hiszen minden feltétel megvan ehhez.

A megyei eredmények megnyugtatók

A második negyedévi teljesítmények ennek ellenére a megyei téglaiiparban megnyugtatók. Júliusban még szebb, jobb volt az új negyedév »startja«. Igaz, hogy most, az aratás idején valamivel nehezebb lesz, de sem a szőregieket, sem a szegedieket nem féltjük ezután sem a megyei versenyben.

(S. I.)

Ellenforradalmi napok

az Újszegedi Kender- Lenzövényben

— IV. —

Nyíltan

célzásokat tett Királyházi arra az október 29-i »munkástanács« ülésén, hogy az elmúlt tíz év alatt a népi rendszer érdekében tevékenykedők közül több gyárban dolgozóra is vigyázni kell, és majd felelősségre kell őket vonni. Ezután a hírhedt Mindszenty november 3-i rádiófelhívásban kimondotta azt is, hogy *mindenkét felelősségre kell vonni, aki a népi rendszer érdekében tevékenykedett.* Tehát Királyházi rokonvonalú kijelentése megelőzte Mindszentyt.

A gyár »munkástanácsának« vezérei »meglehetősen jó kapcsolatot tartottak a városi »nemzeti bizottsággal«, annak vezetőivel, a horthysta rendőrszif fiával, a népellenes bűnökért korábban elítélt, s a fasizta Pfeifer párt szervezőjeként is

ténykedő Kovács Józseffel. Továbbá a volt tőkés családból való Strasser Gyulával, a nemzeti bizottság elnökhelyettesével is. Október 29-én »kijelölték«, hogy Királyházi Sándor, Patai József, Tóth István, Tápai Szilveszter és Marosi János képviselik a »városi nemzeti bizottságban« a gyárat. Marosi János főkönyvelő kivételével általában részt vettek a »nemzeti bizottság« ülésein. Királyházi fontos szerepet kapott és az úgynevezett »városi nemzeti bizottság«, majd később a »forradalmi tanács« elnökhelyettesévé tették meg, ha rövid időre is.

A városi »forradalmi tanács« elnöksége zárt ajtók mögött gyakran ülésezett, és megszabták a teendőket, amelyek a népi rendszer megdöntésére irányultak. Közben persze a koncon és a pozíciókon megkezdő-

dött a »nagy hazafiak« között a marakodás is. Pozíciókat, gyors hasznát törekedtek biztosítani maguknak. Közben természetesen kapcsolatot igyekeztek kiépíteni a vidéki nagyobb városok »nemzeti bizottságai«-val, hogy összehangolják tevékenységüket.

Hűen

tartották magukat a gyár »vezérei« mindahoz, amit a városi »nemzeti bizottság«, vagy a későbbiekben a »forradalmi tanács« elhatározott. A gyári »munkástanács« vezetői így lényegében csatlakoztak azokhoz az elgondolásokhoz, amelyek arra irányultak, hogy megdöntik a népi hatalmat. Ehhez a maguk módján igyekeztek hozzájárulni.

A gyárban már hosszú napok óta pihentek a gépek. Nem dolgoztak. Az emberekben nyugtalanság uralkodott. A józanabbak — Mindszenty hírhedt november 3-i rádiónyilatkozata után — aggódtak. A bíboros már bukott rendszerről beszélt. A gyár öregebb munkásai előtt felrémlik a tőkés múlt; vajon mi lesz?

Királyháziék továbbra is tartják magukat. Még mindig összekészítik a frontok, még mindig óriási a nacionalista, sovíniszta uszítás, a néperdekre való hivatkozás. Nagyon bizonyult a helyzet. A tisztaparti üzemben zűrzavar uralkodik. Pongrácz István igazgató lemond.

A munkástanács józanabb tagjai, az öntudatosabb munkások szeretnék, ha dolgozhatnának, hiszen munka nélkül nincs és nem is lehet élet. November 3-án így kísérletet tesznek a termelés megkezdésére, azonban ez nem sikerül. Másnap, amikor megvirradt, sorsforduló következett. November 4-én, vasárnap a rádióban elhangzott a forradalmi munkás-paraszti kormány megalakulásáról szóló híradás. Kádár János és Münich Ferenc elvtársak szölk: A városi »nemzeti bizottság« gyorsan fegyveres ellenállást kíván szervezni a szovjet csapatok ellen.

Vasárnap

a gyárban nem történik lényeges esemény, csupán az üzemi őrség néhány tagja teljesít szolgálatot. Királyháziék — Nagy Imre nyomdokain — tovább szajkózzák, hogy majd jönnek az ENSZ-csapatok és ebbe a dologba úgy is beavatkoznak az amerikaiak. Nincs nyugalom az emberek között, nem csitulak még a kedélyek.

Hétfőn Királyházi, Patai gyorsan összehívja a munkástanácsot. A »vezérek« általánosságokat hangoztatnak. Felmerül bennük is az ellenállás gondolata. A munka megkezdéséről hallani sem akarnak, pedig többen, mint a költő Juhász Gyula testvére: Juhász Endre, az idős Kovács Lajos bácsi és Marosi János főkönyvelő is — a munka megkezdése mellett foglalnak állást. A nyomott hangulatú ülésen Becker Antal, a copsoló üzemrész dolgozója, a »munkástanács« elnökségi tagja, Királyházi hadsegéde javaslatot tesz: »Összük szét gyorsan a vállalat termékeit!« A gyár kifosztása ellen többen, a józanabbak közül határozottan szembeszálltak. Ezt a kérdést így elhalasztották, tulajdonképpen érdemben semmiről nem határoztak, hiszen a »vezérek« tétováztak.

(Folytatjuk)

Az igazi barátság jegyében

A városi tanács dolgozói és a szovjet katonák bensőséges találkozója

Tegnap délután és este közös, baráti találkozót rendezett a városi tanács MSZMP szervezete, KISZ és szakszervezete és Légoltalmi Parancsnoksága a városunkban tartózkodó szovjet csapatok katonáival. A bensőséges találkozásról az alábbiakban számolunk be olvasóinknak.

Délután négy órakor gyülekeztek a volt Béke-iroda nagytermében a találkozóra érkező vendégek. Dr. Lukics Endre elvtárs, a Szakszervezeti bizottság elnöke üdvözölte őket, majd a szovjet csapatok Komszomol szervezetének titkára válaszolt néhány meleg szóval az elhangzott üdvözlésre.

Innen gépkocsival és autóbusszal indultak a vendégek az öthalmi laktanya sporttelepére, amelyet külön erre az alkalomra készített lelkes rohamunkával a szovjet elvtársak. A futballpálya északi oldalán az egyes szocialista szovjet köztársaságok zászlói lobogtak a könnyű alkonyati szélben. A szovjet csapatok

katonazenekara népszerű induló és keringők dallamaival köszöntötte a pályára érkező magyar vendégeket.

Néhány perccel előbb azonban kiadós nyári zápor áztatta végig a füves terepet, s emiatt nem lehetett azonnal megkezdni a labdarúgó-mérkőzést. Egy jó óra múlva a szurkolók üdvözlő tapsa kíséretében a pályára futottak a városi tanács és a tűzoltóság, valamint a szovjet csapatok válogatott játékosai. A két csapat kölcsönösen kicserélte a találkozóra készített emlék-zászlókat, majd megkezdődött a labdarúgó küzdelem. Ennek befejeztével pedig a két baráti fél röplabda válogatottja mérte össze erejét.

A mi csapataink mindvégig teljes elszántsággal küzdöttek, mégis a szovjet válogatott hódította el mindkét mérkőzésen az elsőseget. Futballistáink játékán nagyon meglátszott a rendszeres edzések hiánya, s emiatt a három-négy ragyogó gólhelyzetet sem tudták eredményesen kihasználni. Igaz, az ellenfél játékosai is elhibáztak egy-két ilyen lehetőséget, s a gesztenyebarna Vologjának egy ötméteres lövése előtt túl alacsonynak bizonyult a mi kapunk, végül eredményben mégis 2:0 arányban bizonyultak jobbnak a szovjet fiúk.

A röplabda-mérkőzés kezdetén minket kecsgettetett a győzelem, de később feltalálták magukat a szovjet játékosok, s megérdemelten győztek 2:1 arányban.

A találkozó további részében a Légoltalmi Parancsnokság üdültélepen rövid műsor után jólsikerült táncmulatságon szórakoztak tovább, egészen a késő éjszakai órákig.

A meleg, szívélyes légkörben lefolyt találkozó nagyban hozzájárult a testvéri kapcsolatok további erősödéséhez.

Államellenes szervezkedést leplezett le a Csongrád megyei Rendőrfőkapitányság

A Csongrád megyei Rendőrfőkapitányság vizsgálatot folytatott Skultéthi Medárd és 11 társa ügyében. Megállapították, hogy Skultéthi vezetésével — az ellenforradalom fegyveres leverése után — államellenes szervezkedést hoztak létre, mely több hónapig keresztül el-

lenség aknamunkát végzett a Magyar Népköztársaság ellen. Skultéthi Medárd és társait a Csongrád megyei Rendőrfőkapitányság a további eljárás lefolytatására átadta a Csongrád megyei Ügyészségnek. Hamarosan sor kerül a bírósági tárgyalásra, amelyről részletesen beszámolót adunk majd.

TUDOMÁNNYAL, SZERETETTEL

a gyermekbénulás ellen

A zselezniczi sanatórium

A falon folytatott dámajáték is az izomgyakorlatok célját szolgálja

Igen sok szülőt nyugtalanít az ideai meleg nyáron fellépett gyermekbénulás járványa. Ezért is számíthat érdeklődésre hazánkban is az az Európa-szerte híres gyógyintézet, amely a csehszlovákiai Zseleznicében működik. Itt gyermekparalízis sújtotta és veleszületett agyi eredetű bénulásban szenvedő gyerekeket gyógyítanak, — amint erről az »Új Csehszlovákia« c. folyóirat beszámolt. Az 1953-ban kísérleti sanatóriumként megnyílt intézet orvosai olyan kis betegekkel foglalkoznak, akiknek betegségéig eddig a világ minden orvosa gyógyíthatatlannak tartott. A betegek 80 százaléka általában háromhónapos kezelés után teljesen meggyógyult, vagy legalábbis a legjobb úton haladt a teljes

gyógyulás felé. Jelentős eredményeket értek el az epilepsziás és izombénulásos gyermekek 40 százalékánál az epilepszia gyógyítása terén is. Az egykori 60 ágys kísérleti sanatóriumot 300 ágásra bővítették ki, és ma már száz számra maradnak életben azok a gyermekek, akiket más körülmények között legyűrt volna a betegség.

Zseleznicében a csehszlovák orvosok dr. Lesny főorvos vezetésével igen nagy szeretettel sajátos mozgásterápiai gyógyításokat alkalmaznak a megfelelő gyógyszerek adagolása mellett. Sok mosolygó, vidám, egészséges kisgyermek friss hancurozása hirdeti, hogy a hivatásának élő orvostudomány és az emberszeretet valóban csodákra képes.

A gyógyuló kisgyermekkel speciális járásgyakorlatokat végezhetnek